

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221010006
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2221010006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci proti obžalovanému V. Z., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo 14. júla 2021, č. k. 4T/1/2021-116, na verejnom zasadnutí konanom 17. februára 2022 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný V. Z., nar. XX.XX.XXXX v O. N., trvalé bydlisko I., I. XXX/XX, okres Dunajská Streda,

o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím ust. § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 14. júla 2021, č. k. 4T/1/2021-116, bol obžalovaný V. Z. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

dňa 10. júna 2020 v čase o 15:40 hod. v meste I. po miestnej komunikácii po Hlavnej ulici v okrese Dunajská Streda po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky VW Transporter s EČV: TS 288BP, kedy pred pohostinstvom Denný Bar zapríčinil dopravnú nehodu, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že v čase vedenia vozidla mal hladinu alkoholu v krvi najmenej 1,255 promile, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 0T/125/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 04.11.2019 bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom

návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 18 mesiacov.

2. Okresný súd obžalovaného za to odsúdil podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 37 písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. okresný súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania, ktoré ohľadom tohto výroku vykonal.

4. Samotný výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný v minulosti bol 1-krát súdne trestaný, konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/125/2019 zo dňa 04.11.2019, právoplatným 04.11.2019, bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 05.05.2021 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 mesiacov. Na strane obžalovaného okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin v minulosti súdne trestaný, aj právoplatne odsúdený. Pri prevahe priťažujúcich okolností prichádzalo do úvahy použitie § 38 ods. 4 Tr. zák. ako i ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., keďže u obžalovaného je potrebné uložiť úhrnný trest. Vzhľadom na to, že obžalovaný počas skúšobnej doby jeho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia spáchal opätovne úmyselné trestné činy, s poukazom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ust. odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, preto obžalovanému za spáchané úmyselné trestné činy počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uložil okresný súd nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 8 mesiacov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd napriek tomu, že obžalovaný svoje konanie oľutoval, finančne zabezpečuje svoju rodinu, členovia ktorej sú na neho odkázaní, vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. dospel k záveru, že vzhľadom na povahu spáchaných trestných činov, pri ktorých ide o úmyselné trestné činy a trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby s poukazom na § 34 ods. 3 Tr. zák. bol toho názoru, že uloženie alternatívneho trestu či trestu povinnej práce alebo peňažného trestu u obžalovaného neprichádza do úvahy.

5. Okresný súd obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s odôvodnením, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutkov nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

6. Výrok o treste zákazu činnosti okresný súd odôvodnil poukazom na ust. § 61 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 odsek 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2. Okresný súd dodal, že nakoľko obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec zo 4. novembra 2019, sp. zn. OT/125/2019, podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. už bol uložený trest zákazu činnosti vo výmere 18 mesiacov, bolo potrebné mu uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 6 rokov.

7. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku si tak prokurátor, ako aj obžalovaný ponechali lehotu na podanie odvolania.

8. Prokurátorovi lehotá márne uplynula, no obžalovaný písomným podaním doručeným okresnému súdu 19. júla 2021 napadol rozsudok odvolaním v časti výroku o treste.

9. Obžalovaný v odvolaní uviedol, že sa k trestnej činnosti v celom rozsahu priznal a svoje konanie oľutoval. Poukázal na to, že má veľkú rodinu, ktorá je finančne na neho odkázaná, preto žiadal uložiť miernejší trest. Je toho názoru, že je na mieste uloženie miernejšieho trestu (peňažný trest, trest domáceho väzenia, trest povinnej práce), keďže alternatívny trest bude mať prínos pre samotnú spoločnosť, preto si dovoľuje navrhnúť, aby trest odňatia slobody mu bol zmenený na alternatívny trest. V odvolaní ďalej uviedol, že žije so svojou manželkou usporiadaný rodinný život, je riadne zamestnaný, priemerný mesačný príjem má 634,84 €, takže v prípade uloženia peňažného trestu by ho obratom uhradil. Stará sa o svoje maloleté dieťa, prispieva na neho výživným. V prípade nepodmienečného trestu

odňatia slobody bude ohrozená výživa a starostlivosť o jeho maloletú dcéru (lebo nebude môcť prispievať na jej výživu a byť prítomný pri jej výchove) a jeho dvoch maloletých nevlastných dcér. Jeho dcéra síce bola súdom pridelená do osobnej starostlivosti matky, ktorej naň riadne platí súdom určené výživné, ale 3-4 dni v týždni sa zdržiava (ako pri striedavej starostlivosti) v jeho domácnosti a s manželkou sa osobne stará aj o jej výchovu. Mimo pandemického obdobia jeho ďalším zdrojom príjmov sú honoráre z vystúpení s jeho 31 ročnou hudobnou skupinou KONFLIKT, ktorej je spoločensky známym lídrom. V prípade nepodmienečného trestu odňatia slobody by sa ohrozilo aj dobré meno ich hudobnej skupiny a tým aj členov hudobnej skupiny, za ktorých čiastočne nesie zodpovednosť. Nepodmienečným trestom odňatia slobody by stratil svoje zázemie, ktoré po ťažkom porozvodovom období len pomocou terajšej manželky dokázal znova vybudovať, t. j. zamestnanie, obnovu skupiny s ďalšími príležitosťami tvorby a to najbolestivejšie, blízkosť svojej rodiny; jeho vlastnej dcéry a nevlastných dcér jeho manželky. Dodal, že peňažný trest je možné uložiť aj pri spáchaní úmyselného trestného činu a to podľa § 56 Tr. zák. Trestom domáceho väzenia sa do základných práv a slobôd zasahuje menej vážnejším spôsobom ako pri treste odňatia slobody, pretože by nebol odlúčený od svojej rodiny, a tak by nedochádzalo k pretrhnutiu citových väzieb a mohol by zabezpečovať potreby svojej rodiny. Trest povinnej práce predstavuje podľa neho ďalšiu alternatívu k nepodmienečnému výkonu trestu odňatia slobody. Bol by ochotný si odpracovať trest povinnej práce vo svojom voľnom čase a bez nároku na mzdu. Na záver uviedol, že alternatívne tresty budú mať pre neho výchovný efekt, preto žiada nadriadený súd, aby zmenil rozhodnutie okresného súdu na peňažný trest, resp. trest domáceho väzenia alebo na trest povinnej práce.

10. Podaním doručeným krajskému súdu 11. februára 2022 obžalovaný svoje odvolanie doplnil o listiny, ktoré majú preukázať jeho osobné a majetkové pomery a tiež jeho spoločenskú angažovanosť. Konkrétne pripojil čestné prehlásenie manželky, stanov y dvoch občianskych združení, v ktorých figuruje a zmluvu s Trnavským samosprávnym krajom o poskytnutí účelovej dotácie na realizáciu projektu (nový album jeho skupiny). V podaní tiež navrhol na verejnom zasadnutí vypočuť ku svojim pomerom manželku, ktorej účasť sa zaviazal zabezpečiť.

11. Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného písomne nevyjadril.

12. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 12. augusta 2021.

13. Za účelom prejednávania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 17. februára 2022. Verejného zasadnutia sa zúčastnila prokurátorka a obžalovaný.

14. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil tak, že oboznámil čítaním evidenčnú kartu vodiča č. I. 132-133, pripojený spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/125/2019 a aktuálne správy a relácie na obžalovaného. Obžalovaný sa k vykonaným dôkazom nevyjadril. Dokazovanie navrhol už v písomnom odvolaní doplniť výsluchom svojej manželky, ktorá sa spolu s ním dostavila na verejné zasadnutie. Manželku žiadal vypočuť k rodinným a osobným pomerom. Tento dôkazný návrh obžalovaného krajský súd odmietol, nakoľko ho považoval za nadbytočný. Následne krajský súd vyhlásil dokazovanie za skončené a udelil slovo na konečné návrhy.

15. V rámci konečných návrhov prokurátorka žiadala odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný žiadal odvolaniu vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uložiť mu hocijaký alternatívny trest odňatia slobody, lebo inak je to veľký zásah do jeho rodiny, s manželkou majú občianske združenie, pracujú z domu, strašne oľutoval ten čin, býva v podnájme, dva roky nikde nebol.

16. Podľa § 317 ods.1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - obžalovaným - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

18. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, aj keď z iných ako ním prezentovaných skutočností.

19. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky obžalovaný nevzniesol a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie procesne správne.

20. Keďže však okresný súd dokazovanie nevykonal v dostatočnom rozsahu, tak ho krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil. Z oboznámeného spisového materiálu Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/125/2019 vyplynulo, že v danej veci bol obžalovaný trestným rozkazom vydaným 4. novembra 2019 uznaný za vinného za skutok spáchaný 10. júna 2022 tam opísaný, právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba na 18 mesiacov. Súčasne mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 2 roky. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 4. novembra 2019. Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný už v minulosti bol sankcionovaný za porušenie ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákon č. 8/2009 Z. z. - (požitie alkoholu alebo inej návykovej látky počas vedenia motorového vozidla) rozhodnutím ODI OR PZ Dunajská Streda sp. DS-02957-04 z 26.9.2011, právoplatným 26.9.2011 a bol mu uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel na 22 mesiacov a pokuta 400 €. Pokiaľ ide o oboznámené správy a relácie na obžalovaného, tu oproti zisteniam okresného súdu nenastali žiadne zmeny. Z listín, ktoré obžalovaný predložil k písomnému odvolaniu, vyplynulo, že je členom hudobnej skupiny KONFLIKT, štatutárom rovnomenného občianskeho združenia, ktoré sa angažuje aj v treťom sektore a že spolu s manželkou sa starajú o maloleté deti a čakajú ďalšie dieťa.

21. Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

22. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

23. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom

treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

24. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

25. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

26. Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

27. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladaní úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Tr. zák. spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel' spáchal viac trestných činov. Túto priťažujúcu okolnosť však nemožno priznať vtedy, ak sa úhrnný trest zároveň ukladá podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., teda s použitím tzv. asperačnej zásady, ktorá sa aplikuje vtedy, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami (viacčinný súbeh).

28. V tomto prípade sa obžalovaný dopustil v jednočinnom súbehu dvoch trestných činov - prečinov, z nich najprísnejšie trestný je prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody až na dva roky. Správne preto postupoval okresný súd, keď obžalovanému, ktorý spáchal dva trestné činy, ukladal podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia.

29. Rovnako správne okresný súd postupoval, keď u obžalovaného skúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne zistil, že u obžalovaného je daná jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k obojm trestným činom a úprimne ich oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Iné poľahčujúce okolnosti krajský súd nezistil.

30. Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák., na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

31. Nesprávne však okresný súd u obžalovaného skonštatoval aj existenciu ďalšej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol v minulosti odsúdený. Predchádzajúce odsúdenie vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/125/2019 tvorí v tomto prípade aj tzv. kvalifikačný znak skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák., za ktorý je obžalovaný aktuálne súdený, preto táto okolnosť nemôže byť v zmysle cit. ust. § 38 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému pričítaná dva krát (ako priťažujúca, aj ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby).

32. Správne tak mal u obžalovaného okresný súd skonštatovať existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a iba jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. Vzájomný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda v prípade obžalovaného vyrovnaný (§ 38 ods. 2 Tr. zák.), s poukazom na čo krajský súd konštatuje, že okresný súd porušil Trestný zákon v ust. § 38 ods. 1 a § 37 písm. m) v neprospech obžalovaného, v dôsledku čoho mu ukladal trest v

modifikovanej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (pri prevahe priťažujúcich okolností) od 8 mesiacov do 2 rokov namiesto toho, aby správne trest vymeriaval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. (pri vyrovnanom pomere týchto okolností) v celom rozpätí trestnej sadzby až na 2 roky. Na túto chybu musel krajský súd prihliadať, aj keď ju obžalovaný v odvolaní výslovne nenamietal.

33. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd odvolaniu obžalovaného vyhovel a postupom § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol spôsobom uvedeným v enunciate.

34. Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

35. Pokiaľ ide o druh trestu, krajský súd dospel k rovnakému záveru ako súd okresný, že na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného je potrebné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na fakt, že v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/125/2019 spáchal hneď dva úmyselné trestné činy. Uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody v takomto prípade vylučuje priamo vyššie cit. ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. a uloženie alternatívnych druhov trestov, ktorých uloženia sa obžalovaný odvolaním domáhal (peňažný trest, trest povinnej práce či domáceho väzenia) by ani podľa názoru krajského súdu nespĺnilo účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák.

36. Obžalovaný mal možnosť v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/125/2019 preukázať, že spáchaný trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. predstavoval u neho ojedinelý čin (tzv. exces) z inak riadne vedeného života, no stal sa presný opak, keď po uplynutí len tretiny skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia sa dopustil rovnakého úmyselného trestného činu, navyše v súbehu s ďalším úmyselným trestným činom. To svedčí jednoznačne pre záver, že skôr uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu (tzv. alternatívny trest) spolu s trestom zákazu činnosti u neho nespĺnili svoj účel, keďže ho od ďalšej trestnej činnosti zjavne neodradili. Z uvedeného dôvodu je na obžalovaného potrebné dôsledne pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, u ktorého možno dôvodne očakávať, že splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej prevencie, ale aj z hľadiska ochrany ostatných účastníkov cestnej premávky.

37. K odvolacím námietkam obžalovaného, že v jeho prípade splní účel akýkoľvek alternatívny trest k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, krajský súd uvádza, že ak už skôr uložený alternatívny trest účel sledovaný v ust. § 34 Tr. zák. nespĺnil, tu najmä z hľadiska individuálnej prevencie, keďže neodradil obžalovaného od opakovania tohto druhu trestnej činnosti, tak niet racionálneho dôvodu sa domnievať, že by práve teraz iný druh alternatívneho trestu svoj účel splnil. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazoval na možné negatívne dopady nepodmienečného trestu na jeho rodinu a kapelu, žiada sa uviesť, že na tieto dopady mal myslieť skôr, ako sa súdnej trestnej činnosti dopustil. Pokiaľ ide o ostatné skutočnosti, na ktoré obžalovaný poukazoval v písomnom odvolaní, tieto z hľadiska ukladania trestu nie sú spôsobilé samé o sebe, ale ani v spojení s ostatnými zistenými skutočnosťami, vyššie prezentovaný názor krajského súdu zmeniť.

38. A pokiaľ ide o samotnú výmeru nepodmienečného trestu odňatia slobody, krajský súd obžalovanému pôvodne uložený trest s poukazom na vypustenie jednej priťažujúcej okolnosti znížil o dva mesiace, t. j. na výmeru 6 mesiacov, ktorý považuje krajský súd za primeraný a spravodlivý, zohľadňujúci tak spôsob spáchania oboch trestných činov a ich následok, ako aj úmyselné zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a v neposlednom rade aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom bude po prvý krát.

39. Pokiaľ ide o tzv. vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok, ktorým bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento dosiať vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

40. Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 (šesť) rokov, obžalovaný mu v odvolaní žiadne chyby nevytýkal. A keďže krajský súd chyby odôvodňujúce podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. nezistil, tak tento výrok prevzal z napadnutého rozsudku ako stavu vecí a zákona zodpovedajúci. Správne okresný súd zdôraznil, že samotný Tr. zák. v takýchto prípadoch predpokladá ukladanie trestu zákazu činnosti nad hornú polovicu zákonného rozpätia 1 rok až 10 rokov, t. j. minimálne vo výmere 5 a pol roka, pričom okresným súdom vymeraný 6 ročný trest je blízko upravenej dolnej hranice, z ktorého dôvodu ho nie je možné považovať za neprimeraný. V podrobnostiach potom krajský súd odkazuje na vecne správne odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

41. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.